

§ 250.

Samtidig med Anklagekriftets Indlevering skal Anklageren tilstille Rettens Formand en Fortegnelse, med Gjenpart for den Sigtede, over de Beviser, som han agter at fremføre under Hovedforhandlingen, med Bemærkning om, hvad han ved disse vil godtgjøre, og i Forbindelse dermed fremsætte sine til Bevisførelsens Forberedelse sigtende Andragender til Retten.

Andre Andragender til Retten, sigtende til at fremme Straffesagens Formaal, saasom om den Sigtedes Anholdelse eller Fængsling, Beslaglæggelse af hans Formue o. s. fr., staa Anklageren aabne, saasnart Anklagekriftet er indleveret; de fremsættes skriftlig og tilstilles Rettens Formand.

§ 251.

Naar Rettens Formand finder,

- 1) at Anklagekriftet ikke tilfredsstillter Lovens Fordringer,
- 2) eller at den Forbrydelse, for hvilken Anklage er reist, er udelukket fra Paakjendelse ved Landsretten, uden at dette beror paa Skjøn over Straffens rimelige Størrelse, og uden at Sammenhæng med en anden Straffesag deri gjør Forandring,
- 3) eller at Sagen ikke er indbragt for ret Værnething,
- 4) eller at Anklageren ikke er paataleberettiget,
- 5) eller at Handlinger af den Art, Anklagen angaar, ikke ere Gjenstand for Straf,
- 6) eller at Forfølgning er udelukket ved Forældelse, uden at dette beror paa Skjøn over Straffens rimelige Størrelse, eller af lignende Grund er utilstedelig,

og naar derhos, hvis Manglen kan afhjælpes, det Fornødne i saa Henseende ikke sker inden en af Formanden fastsat Frist, sammentræder han med tvende Medlemmer af Retten til Afgjørelse af Spørgsmaalet, om Henviisning af Anklagen til Hovedforhandling strax skal nægtes, uden at videre Foranstaltninger træffes i Anledning af samme Anklageren gives der Leilighed til for Afgjørelsen at udtale sig skriftlig eller mundtlig.

Nægtes der Anklagen Fremme, affiges Kjendelse herom.

§ 252.

Finder Retten ikke strax i Embeds Medfør at burde nægte Anklagen Fremme, meddeler Rettens Formand den Sigtede Gjenpart af Anklagekriftet og Bevisfortegnelsen. Ved Meddelelsen affordres den Sigtede Erklæring, om han selv har valgt en Forsvarer; hvis dette ikke er Tilfældet, bestikker Formanden efter Omstændighederne Forsvarer, hvem ligeledes Gjenparter tilstilles.

Hensidder den Sigtede i Fængsel paa et andet Sted end Rettens Sæde, og det er givet, at Hovedforhandlingen skal foregaa her, kan Rettens Formand allerede paa dette Tidspunkt foranstalte ham henbragt til samme.

§ 253.

Rettens Formand fastsætter en Frist for den Sigtede og den bestillede Forsvarer til Indgivelse af de i § 254 ommeldte Andragender til Retten.

Fristen bestemmes saaledes, at der bliver tilstrækkelig Leilighed for de Paagjældende til at gjøre sig bekendt med Sagens Aktstykker, hvortil saavel den Sigtede som hans Forsvarer, være sig valgt eller bestillet, efter den stedfundne Meddelelse have Udgang; om de Foranstaltninger, der ere trufne med Hensyn hertil, gives fornøden Underretning. Fristen kan af Formanden forlænges, naar det begjæres, og særegne Grunde findes at tale derfor.